

Dosarul nr. 2ra-1557/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Judecător – L. Bagrin

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecători – M. Anton, I. Secrieru, V. Cotorobai

ÎNCHEIERE

10 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Moscal Ivan,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Moscal Ivan către ÎM "Dalmors-Grup" SRL, Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței și Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor cu privire la încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2021, prin care a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 octombrie 2020,

c o n s t a t ă :

La 11 ianuarie 2020, Moscal Ivan a depus cerere de chemare în judecată către ÎM "Dalmors Grup" SRL, Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, concretizată pe parcurs, solicitând încasarea din contul ÎM "Dalmors Grup" SRL a prejudiciului material în sumă de 638,75 lei și a prejudiciului moral în sumă de 17500 lei.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 15 ianuarie 2017, a cumpărat de la ÎM "Dalmors Grup" SRL (m. Chișinău, Piața D. Cantemir, 1), un trunchi de hering, la prețul de 35 lei, care era ambalat în container-căldărușă de plastic de 0,9 kg, cu termenul de valabilitate până la data de 10 februarie 2017.

În seara zilei de 15 ianuarie 2017, a deschis containerul cu pește și a constatat că acesta era în proces de putrefacție.

A doua zi, la 16 ianuarie 2017, după ce a constatat că containere analogice cu pește stricat mai sunt în vitrină, a depus plângere în adresa Agenției pentru Protecția Consumatorilor, care a readresat-o Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, însă despre rezultatul examinării așa și nu a fost informat.

Reclamantul a menționat că, la 08 februarie 2017, a depus cerere către ÎM "Dalmors Grup" SRL, solicitând primirea peștelui, rambursarea costului acestuia și repararea prejudiciului moral în sumă de 15000 lei, însă răspuns la pretenție nu a primit.

La 10 februarie 2017, a expediat prin poștă o reclamație repetată, care a fost recepționată de destinatar la 13 februarie 2017.

Astfel, consideră că prin prisma Legii cu privire la protecția consumatorului, ÎM "Dalmors Grup" SRL i-a cauzat un prejudiciu material în sumă de 638,75 lei și un prejudiciu moral în sumă de 17500 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediu Centru, din 20 octombrie 2020, cererea de chemare în judecată depusă de Moscal Ivan a fost respinsă.

La 05 noiembrie 2020, Moscal Ivan a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2021, a fost respins apelul declarat de Moscal Ivan și menținută hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 20 octombrie 2020.

Pentru a decide astfel, analizând argumentele din cererea de apel în coroborare cu circumstanțele cauzei și în raport cu prevederile legale aplicabile speței în cauză, Curtea de apel a menționat că, concluzia primei instanțe este legală și întemeiată.

Astfel, în conformitate cu răspunsul Agenției pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței și raportul de încercări nr.508 din 20 februarie 2017, eliberat de IP "Centrul Republican de Diagnostică Veterinară", anexate la materialele cauzei, instanța de apel a remarcat faptul că, afirmațiile lui Moscal Ivan pe marginea calității necorespunzătoare a produsului achiziționat de la ÎM "Dalmors Grup" SRL nu au fost confirmate în sensul art.118-121 din Codul de procedură civilă.

De asemenea, instanța de apel a reiterat că la momentul controlului, de către Direcția Municipală pentru Siguranța Alimentelor, în Registrul de reclamații al ÎM "Dalmors Grup" SRL nu au fost înregistrate notificări privind calitatea produsului alimentar comercializat la 15 ianuarie 2017.

În concluzie, instanța de apel a menționat că din circumstanțele neîntrunirii condițiilor pentru angajarea răspunderii delictuale, și anume fapta ilicită, prejudiciul, raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciul cauzat și vinovăție, acțiunea depusă de Moscal Ivan este una neîntemeiată.

În aceeași ordine de idei, dat fiind faptul că nu a fost demonstrată răspunderea delictuală a ÎM "Dalmors Grup" SRL în raport cu Moscal Ivan, instanța de apel a conchis că și pretențiile reclamantului/apelant cu privire la încasarea prejudiciului moral, sunt neîntemeiate.

La 30 august 2021, prin intermediul serviciului poștal, Moscal Ivan a depus cerere de recurs, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2021 și a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 20 octombrie 2020, și trimiterea cauzei la rejudecare în prima instanță, sau instanța de apel.

În motivarea recursului, reiterând circumstanțele de fapt și normele de drept indicate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, Moscal Ivan a menționat că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și nu au aplicat normele legale care urmau a fi aplicate.

Astfel, recurentul a menționat că instanțele de judecată nu au ținut cont de faptul că ÎM "Dalmors Grup" SRL nu a binevoit să recepționeze produsul alterat și nici nu a dat răspuns la reclamația depusă de el.

De asemenea, instanța de apel a omis faptul că organele abilitate au efectuat un control la ÎM "Dalmors Grup" SRL, pe marginea plângerii depuse de Moscal Ivan,

abia la 15 februarie 2017, adică după 30 zile de la data procurării produsului alterat, examinând de altfel, alte produse decât cele expuse în plângere.

Suplimentar, recurentul a menționat că sunt neîntemeiate concluziile instanței de apel cu privire la obligativitatea demonstrării temeiniciei pretențiilor înaintate, or, Legea cu privire la protecția consumatorului, nu prevede astfel de obligații.

În altă ordine de idei, recurentul a remarcat și acțiunile organelor abilitate, întreprinse cu întârziere și cu abatere de la procedura stabilită la verificarea corespunderii produsului cu normele sanitare.

În concluzie, recurentul a considerat că prin comportamentul său, atât organele de verificare, cât și instanțele de judecată, ar fi părținitoare în raport cu ÎM "Dalmors Grup" SRL.

La 11 octombrie 2021, a fost înregistrată referința Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, prin care s-a solicitat declararea recursului depus de Moscal Ivan, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art.434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2021, a fost expediată participanților la proces, la 16 iulie 2021 (f.d.118), însă date cu privire la recepționarea actului judecătoresc nu sunt.

Astfel, în conformitate cu art.434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului constată că recursul depus la 30 august 2021, de către Moscal Ivan, este în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul lui Moscal Ivan, urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Conform art.433 lit.a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Potrivit art.440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică

la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

Însă, criticile invocate de recurent, nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel și prima instanță, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanțele de judecată inferioare, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

În altă ordine de idei, prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de Moscal Ivan.

Astfel, Completul constată lipsa temeiurilor în urma cărora ar fi necesară declararea recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art.433 lit. a) și art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Moscal Ivan.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru